

Jak Kuba s Matějem
nechtěli spát

*

napsala: Anežka Otčenášková, Jungmannova základní škola Žeroun

Jednou na podzim [redacted] medvědi Kuba a Matěj, a ne uložili se k zimnímu spánku. Kuba se v pelechu počítat vedl, protože mu vadil hluk dětí z nedalekého křesla. Matěji jeho věčné vrčení hrozně rozcilovalo.

Potom když děti odešly, Kuba ucítil vůni palačinek a zase bylo po spánku. Venku už napadl první sníh a ani jeden stále nespál. Jednou takhle před Vánoci přišla k výběhu culikata holčička Anežka. Byla s babičkou na výletě a babička si rovno dávala kousky čokolády ve stánku. „Ahoj chlupáci, proč nespíte? Ve škole nám říkali, že medvědi v zimě spí. Vám se asi nechce co? Já, když nemůžu spát, tak zavřu oči a v duchu počítám ovečky. Umíte to? Asi ne, medvědi asi do školy nechodí? No, tak já vás to naučím!“ a začala počítat: „1 ovička, 2 ovičky, 3 ovičky...“ U sedmnácté ovečky zavolala babička: „Anj, jdeme domů!“ Anežka vyskočila: „Jé, tak ahoj, už musím jít, a nesapomeňte zavřít oči a počítat!“

Ten večer se Kuba s Matějem zavěteli do pelechu, zavřeli oči a začali „1 ovička, 2 ovičky...“ Kuba se dopočítal do 10 a usnul, Matěj ke 13 a usnul také. Tak hezké sny, kluci chlupatý, a ahoj na jaře.

KUBA MATEJ

Jak Kuba s Matějem nechtěli spát

Anežka Otčenášková

Jungmannova základní škola Beroun - 2. C

Jednou na podzim medvědi Kuba a Matěj ne a ne uložít se k zimnímu spánku. Kuba se v pelechu pořád vrtěl, protože mu vadil hluk dětí z nedalekého hřiště. Matěje jeho věčné vrtění hrozně rozčilovalo.

Potom, když děti odešly, Kuba ucítil vůni palačinek, a zase bylo po spánku. Venku už napadl první sníh a ani jeden stále nespal. Jednou, takhle před Vánoci, přišla k výběhu culíkatá holčička Anežka. Byla s babičkou na výletě a babička si zrovna dávala horkou čokoládu ve stánku. „Ahoj chlupáči, proč nespíte? Ve škole nám říkali, že medvědi v zimě spí. Vám se asi nechce co? Já, když nemůžu spát, tak zavřu oči a v duchu počítám ovečky. Umíte to? Asi ne, medvědi asi do školy nechodí? No, tak já vás to naučím!“ A začala počítat. „Jedna ovečka, druhá ovečka, třetí ovečka... „ U sedmnácté ovečky zavolala babička. „Aný, jdem domů!“ Anežka vyskočila. „Jéje, tak ahoj, už musím jít. A nezapomeňte zavřít oči a počítat!“

Ten večer se Kuba s Matějem zavrtěli do pelechu, zavřeli oči a začali: „Jedna ovečka, dvě ovečky...“ Kuba se dopočítal do deseti a usnul, Matěj ke třinácti a usnul také. „Tak hezké sny, kluci chlupatý, a ahoj na jaře.“